~~4.056~~
— 3326 —

Vrchní soud
v Praze

3 To 12/94

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 14., 15. a 22. dubna 1994 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Vočky a soudců JUDr. Petra Smrže a JUDr. Pavla Zelenky odvolání Krajského prokurátora v Plzni a obžalovaných P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], P[redacted] H[redacted], Z[redacted] K[redacted], V[redacted] M[redacted], J[redacted] N[redacted], A[redacted] Š[redacted], P[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted] proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. března 1993 sp. zn. 1 T 30/91 a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek částečně zrušuje, a to

1. z podnětu odvolání bývalého Krajského prokurátora v Plzni z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. b/ tr. ř. ve výroku pod bodem 1., jímž byli obžalovaní P[redacted] B[redacted] a P[redacted] Š[redacted] podle § 226 písm. c/ tr. ř. zproštěni obžaloby,

2. z podnětu odvolání bývalého Krajského prokurátora v Plzni a obžalovaných P[redacted] B[redacted], J[redacted] N[redacted], J[redacted] V[redacted], P[redacted] H[redacted] a A[redacted] Š[redacted] z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d/ tr. ř. a u obžalovaného P[redacted] i z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. b/ tr. ř. ve výroku o vině pod bodem 3./III., jímž byli tito obžalovaní uznáni vinnými trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a u obžalovaných P[redacted] B[redacted], J[redacted] N[redacted] a J[redacted] V[redacted] též pod bodem 3./V., jímž byli tito obžalovaní uznáni vinnými trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák., jakož i v celém výroku o trestu stran obžalovaných B[redacted], N[redacted], V[redacted], H[redacted] a Š[redacted].

3. z podnětu odvolání bývalého Krajského prokurátora v Plzni z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. a/, písm. b/ tr. ř. ve výroku o vině pod bodem 3./IV., jímž byl obžalovaný L[redacted] K[redacted] uznán vinným trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr., zák., jakož i v celém výroku o trestu u tohoto obžalovaného.

4. z podnětu odvolání obžalovaného V[redacted] M[redacted] z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. e/ tr. ř. ve výroku o trestu u tohoto obžalovaného.

5. z podnětu odvolání bývalého Krajského prokurátora v Plzni a obžalovaných M[redacted] B[redacted], Z[redacted] K[redacted] a P[redacted] Š[redacted] z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d/ tr. ř. ve výrocích o způsobu výkonu trestu odnětí svobody stran těchto obžalovaných.

~~4 054~~ -
- 3124 -

II. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

1. obžalovaní P[redacted] B[redacted] a P[redacted] Š[redacted]

se podle § 226 písm. b/ tr. ř.

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

ze skutku, kterého se měli dopustit tím, že dne 21. února 1991 kolem 22.00 hodin v [redacted] v ulici [redacted] a následně ve [redacted] ulici po předchozí slovní rozepři ranami pěstí do obličeje a dalších částí těla a kopáním do obličeje a hlavy napadli V[redacted] J[redacted], nar. 13.8.1965, čímž mu způsobili otřes mozku, krevní podlitiny na horním a dolním víčku levého oka, tržné rány nad kořenem nosu, v lícní krajině vpravo a a v horním víčku levého oka, zhmoždění a krevní výron v horním rtu vlevo, oděrky v levé lícní krajině, zlomení nosních kůstek, krevní výron a oděrky nad úhlem dolní čelisti vpravo, oděrky vpravo na temeni hlavy a krevní výron pod spojivkou levého oka, kterážto zranění si vyžádala do 1.3.1991 léčení v nemocničním zařízení s následným léčením ambulantním, přičemž tímto útokem v důsledku užití velké zraňující síly zejména při kopání reálně V[redacted] J[redacted] hrozilo nebezpečí způsobení těžkého poranění oka, zlomení obličejového skeletu, krvácení do dutiny lební nebo i zhmoždění mozku, tedy poranění vyžadující dlouhodobé léčení, ale i schopná ohrozit život,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák.,

2. Obžalovaní:

a/ P[redacted] B[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted] [redacted]
I.,

b/ J[redacted] N[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], [redacted],

c/ A[redacted] Š[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], [redacted],

d/ J[redacted] V[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], [redacted]

[redacted].

j s o u v i n n i , ž e

a/ obžalovaní P[redacted] B[redacted], J[redacted] N[redacted], A[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20.00 hodin v [redacted], okres [redacted] spolu s dalšími nezjištěnými osobami bez svolení majitele nebo nájemce vnikli na oplocený pozemek domu č. [redacted], který obývá rodina V[redacted] Č[redacted], kameny a dalšími předměty vytloukli skleněné výplně oken a poškodili vchodové dveře v úmyslu vniknout do domu a dostihnout P[redacted] B[redacted] ml. a J[redacted] J[redacted], přitom obžalovaný B[redacted] rozbil nejméně jedno okno, obžalovaný H[redacted] kabelem nejméně jedno okno, obžalovaný V[redacted] klackem nejméně jedno okno, obžalovaný Š[redacted] již před odjezdem do [redacted] doporučoval, aby se obžalovaní ozbrojili, za tím účelem v kufru svého vozidla přivezl klacky a tyče, dal pokyn k odjezdu a jako první řidič se svým vozidlem z [redacted] vyjel, v [redacted] zjišťoval bližší údaje o Romech u svědka H[redacted], na místě samém rozbil nejméně jedno okno atrapou řemdihu - koulí s ostny spojenou řetězem s rukojetí, obžalovaný N[redacted] nejméně dvakrát kopl do dveří, do domu se však nikomu nepodařilo vniknout, násilným jednáním byla na zařízení domu způsobena majiteli ZD Pocinovice škoda ve výši

nejméně 1.991,48 Kčs; celé jednání probíhalo za hlasitého křiku a výhrůžek na poškozené, těm se však podařilo jednak ukrýt v domě, jednak okny prchnout, prchající Romy obžalovaní pronásledovali po vesnici,

b/ obžalovaní P[redacted] B[redacted], J[redacted] N[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20.00 hod. v [redacted], okres [redacted] po krátkém pronásledování spolu s obžalovanými M[redacted] B[redacted], Z[redacted] K[redacted], P[redacted] Š[redacted] a dalšími nezjištěnými osobami dostihli E[redacted] B[redacted], nar. [redacted], srazili jej na zem, kde proti němu za přítomnosti přesně nezjištěného počtu dalších přihlížejících osob fyzicky zaútočili údery rukou, kopáním, za použití dřevěných holí, železných tyčí a nunčaků, přičemž obžalovaný B[redacted] udeřil poškozeného opakovaně dřevěnou tyčí do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný K[redacted] jej udeřil dřevěnou tyčí nejméně jedenkrát do boku, jedenkrát do zad a kopl poškozeného nejméně jedenkrát do zad ve výši lopatek, obžalovaný N[redacted] železnou tyčí udeřil poškozeného B[redacted] ml. přes horní končetiny a do trupu, obžalovaný Š[redacted] opakovaně udeřil poškozeného do různých částí těla dřevěnou tyčí a obžalovaný V[redacted] nejméně dvakrát udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěných částí těla a nejméně jednou ho kopl do trupu, přitom útok těchto obžalovaných a dalších nezjištěných spolupachatelů probíhal současně, takže při svém osobním fyzickém napadání tak bránili poškozenému v přiměřené obraně proti útokům spoluobžalovaných a dalších spolupachatelů; při napadení utrpěl poškozený E[redacted] B[redacted] tržné a tržně zhmožděné rány na obličeji, ve vlasaté části hlavy, na horních končetinách, drobná poranění tohoto druhu na hřbetech rukou, brýlové hematomy v očních víčkách oboustranně, pruhovité podlitiny na přední ploše nadbřišku a hrudníku, zlomeniny lýtkové kosti vlevo a pravého zevního kotníku, zlomeninu čelisti vlevo nahoře, zlomeninu devátého žebra vpravo na hrudníku, podlitiny v okolí tržných a tržně zhmožděných ran a nad místy popsaných zlomenin, trž-

né ranky ve sliznici rtů, uražení korunek předních zubů horní čelisti, krevní výrony měkkých pokrývek lebních a rozsáhlé prokrvácení tukové stěny břišní, perforaci v místě ohbí dvanáctníku; pro tato poranění byl poškozený hospitalizován na chirurgickém oddělení nemocnice v [redacted], kde v důsledku tukové embolie plicních cév, jejímž zdrojem byly uvolněné tukové částice z oblasti masivního pohmoždění tukové tkáně zanesené krevním proudem do plicního řečiště, dne 25.2.1991 v 9.00 hodin přes odpovídající lékařskou péči zemřel; bezprostřední příčina smrti - tuková embolie plicních cév - je v příčinné souvislosti s výše popsanými poraněními.

t e d y :

obžalovaní P[redacted] B[redacted], J[redacted] N[redacted] a J[redacted] V[redacted]

jednak ad a/, ad b/ dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

jednak ad a/ neoprávněně vnikli do domu jiného, při takovém činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní a nejméně se dvěma osobami,

jednak ad b/ jinému úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví a takovým činem způsobili smrt,

obžalovaný A[redacted] Š[redacted]

ad a/ jednak dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

jednak neoprávněně vnikl do domu jiného, při takovém činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní a nejméně se dvěma osobami,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný P[redacted] B[redacted]

ad a/, ad b/ trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu ad a/ s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. a ad b/ s trest-

ným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák..

obžalovaný J[redacted] N[redacted]
ad a/, ad b/ trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu ad a/ s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. a ad b/ s trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák.,

obžalovaný J[redacted] V[redacted]
ad a/, ad b/ trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu ad a/ s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. a ad b/ s trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák..

obžalovaný A[redacted] Š[redacted]
ad a/ trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák.

a o d s u z u j í s e

obžalovaný P[redacted] B[redacted]
podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za tyto trestné činy, a za trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. c/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb. zařazuje do věznice s ostrahou.

obžalovaný J[redacted] N[redacted]

podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za tyto trestné činy, a za trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. c/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb. zařazuje do věznice s ostrahou,

obžalovaný J[redacted] V[redacted]

podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za tyto trestné činy, a za trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a za pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi a půl roku, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. c/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb. zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a/ tr. zák. se mu ukládá trest propadnutí věci - dřevěných nunčaků.

obžalovaný A[redacted] Š[redacted]

podle § 238 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za tyto trestné činy a za pomoc k trestnému činu výtržnictví podle § 10 odst. 1 písm. c/, § 202 odst. 1 tr. zák., ohledně níž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. b/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., zařazuje do věznice s dozorem.

~~4.060-~~
- 3.330 -

3. O d s u z u j í s e :

a/ obžalovaný P[redacted] H[redacted]
podle § 222 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří a půl roku, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. c/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., zařazuje do věznice s ostrahou.

b/ obžalovaný J[redacted] K[redacted]
podle § 238 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. za trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon se mu podle § 58 odst. 1 písm. a/ a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců,

c/ obžalovaný V[redacted] M[redacted]
podle § 238 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, jehož výkon se mu podle § 58 odst. 1 písm. a/ a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří let.

4. Obžalovaní M[redacted] B[redacted], Z[redacted] K[redacted] a P[redacted] Š[redacted]

se podle § 39a odst. 2 písm. c/ tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., pro výkon trestů odnětí svobody, ohledně jejichž výměry zůstal napadený rozsudek nedotčen, z a ř a z u j í do věznice s ostrahou.

III. Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc v části, jíž byli uznáni vinnými obžalovaný P[redacted] H[redacted] pod bodem 3./III. napadeného rozsudku trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a obžalovaný J[redacted] K[redacted] pod bodem 3./IV. napadeného rozsudku trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., v r a c í soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 19.3.1993 byli obžalovaní J[redacted] A[redacted], P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], J[redacted] H[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], A[redacted] I[redacted], R[redacted] J[redacted], M[redacted] J[redacted], Z[redacted] J[redacted], M[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted], Z[redacted] K[redacted], V[redacted] M[redacted], J[redacted] N[redacted], J[redacted] N[redacted], T[redacted] S[redacted], P[redacted] Š[redacted], A[redacted] Š[redacted] J[redacted] Š[redacted], P[redacted] Š[redacted], J[redacted] V[redacted], Z[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted], Z[redacted] W[redacted] a S[redacted] Z[redacted] uznáni vinnými následujícím jednáním:

1) obžalovaní P[redacted] H[redacted] a J[redacted] V[redacted] dne 22.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted] v [redacted] ulici na mostě poblíž Okresní vojenské správy společně s nejméně dvěma dalšími nezjištěnými osobami během přesunu od Snack Baru [redacted] k domu [redacted] v [redacted] ulici, kam se postupně přemisťoval větší počet z části ozbrojených osob, zúčastňujících se výpravy proti příslušníkům rodiny B[redacted] J[redacted], napadli fyzicky poškozeného A[redacted] F[redacted], nar. [redacted], který společně s E[redacted] B[redacted], nar. [redacted], E[redacted] B[redacted], nar. [redacted], J[redacted] J[redacted] a J[redacted] Č[redacted] směřoval za doprovodu a pod ochranou dvou služebních aut tehdejší Veřejné bezpečnosti OO [redacted], právě do již zmíněného domu v [redacted]

ulici, aby se ukryl před nebezpečím hrozícím ze strany obžalovaných uvedených pod body 1) a 2) výroku a dalších nezjištěných osob; poškozený F[redacted], jenž byl v podnapilém stavu, na mostě upadl a vzápětí byl napaden, mezi útočníky byli i obžalovaní V[redacted] a H[redacted], přičemž obžalovaný V[redacted] nejméně jednou udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný H[redacted] nejméně jednou do těla ležícího poškozeného kopl; v důsledku napadení obou obžalovaných a jejich nezjištěných spolupachatelů utrpěl poškozený F[redacted] otřes mozku, krevní podlitinu velikosti dlaně na pravém rameni, dvě tržně zhmožděné rány délky 25 a 30 mm a jednu hlubší rýhovitou oděrku ve vlasaté části hlavy se zhmožděním okolních měkkých tkání, pruhovitý krevní výron na pravé paži, dvě při sobě ležící pruhovité podlitiny v pravé bederní krajině zad velikosti dlaně, rozsáhlou krevní podlitinu na boční ploše pravého stehna, krevní výron vlevo nad obloukem žeber vpředu na hranici hrudníku a břicha,vyražení horních vnitřních řezáků, s léčením v nemocnici do 26.2.1991 a následně léčebním ambulantním; útokem v důsledku užití velké zraňující síly, a to jak při úderech podlouhlými předměty, tak při kopání hrozilo A[redacted] F[redacted] reálně nebezpečí přetržení přemosťujících žil dutiny lební a krvácení pod tvrdou plenou mozku, vzniku nitrokloubních zlomenin, při zasažení do bederní krajiny krvácení pod pouzdro ledviny, včetně roztržení její kory nebo i stopky, při intenzivním útoku proti levému podžebří hrozilo roztržení sleziny s krvácením do dutiny břišní, event. i reflexní srdeční zástava ze zhmožděním srdce,

2)

I. obžalovaní P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], J[redacted] H[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], M[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted], V[redacted] M[redacted], J[redacted] N[redacted], J[redacted] Š[redacted], P[redacted] Š[redacted], J[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted] a Z[redacted] W[redacted]

dne 22.2.1991 v přesně nezjištěné době mezi 20.00 hodin až 23.00 hodin v [redacted] ulici v [redacted], kameny a dalšími předměty - klacky, plaňkami z plotu, nunčaky - vytloukli skleněné výplně oken v domě čp. [redacted], pomocí dřevěného trámu se snažili vyrazit vchodové dveře, což se jim nepodařilo, poté část obžalovaných vnikla do domu rozbitým oknem, tito zevnitř otevřeli

vchodové dveře, kterými vnikli další obžalovaní do domu a následně do bytu v přízemí, který užívá jako nájemce B[redacted] J[redacted] nar. [redacted].se svou rodinou, kde poškodili dveře do bytu, do kuchyně a všech pokojů, a to včetně zárubní, elektrický rozvaděč, umývací dřez a vodovodní baterii, zdemolovali bytové zařízení dvou pokojů, dvou ložnic a kuchyně, rozbili nejméně jedno starší rádio s elektronkami, pračku kombinovanou se ždímačkou zn. Romo - combi, malou starou chladničku, elektrickou pečící troubu, obývací stěnu, dvě ložnice, dvě staré peřiny, 20 židlí, 5 stolů, 2 psací stoly, zrcadlo, sklenky na víno, 4 starší černobílé televizory, 3 skříňky rozhlasu po drátě, jedno plato vajec, plyšového medvěda, rozbili světla na stěně, zapálili záclony a dekoraci na stěně - slaměnou panenku, na stavební části domu a bytu způsobili majiteli - Bytovému podniku [redacted] škodu ve výši nejméně 10.422,53 Kčs, na věcech manželů B[redacted] a H[redacted] J[redacted] poškozením a zničením výše uvedeného movitého majetku škodu nejméně 6.684,- Kčs, v průběhu útoku vhodil obžalovaný Š[redacted] do domu dýmovnici s modrým kouřem a další dýmovnici s červeným kouřem poskytl obžalovanému K[redacted], který ji rovněž vhodil do domu; celé jednání bylo namířeno zejména proti J[redacted] J[redacted] a E[redacted] B[redacted] ml. jako odplata za jejich předchozí opakované násilné jednání vůči spoluobčanům v [redacted] a probíhalo za pokřiku výhrůžek na jejich adresu a vůbec na adresu romských obyvatelů domu čp. [redacted], obecně označovaného "Dům hrůzy", bylo ukončeno až poté, co nezjištěný pachatel zapálil v bytě šatní skříň a z tohoto ohniska vypukl požár, potom obžalovaní svého jednání zanechali a obžalovaní W[redacted], M[redacted] a Š[redacted] se pokoušeli oheň uhasit opatřením a použitím hasicího přístroje, což se jim nepodařilo, takže požár byl zlikvidován až přivolanými požárníky.

II. obžalovaný J[redacted] Š[redacted]

v průběhu jednání uvedeného pod bodem 1/I kolem 22,00 hodiny odpálil proti domu osvětlovací raketu 40 ROS, což je vojenský imitační výkonový prostředek sloužící k osvětlování cíle; tuto raketu měl obžalovaný Š[redacted] ve svém držení již od listopadu 1990, ačkoliv jde o zbraň, která není schválena pro civilní potřebu a nelze ji bez povolení držet.

III. obžalovaní J[redacted] K[redacted], J[redacted] N[redacted], T[redacted] S[redacted] a P[redacted] Š[redacted]
v době a na místě uvedeném pod bodem 2/I výroku, za stejných okolností, vedení stejnou pohnutkou, poté, co obžalovaní uvedení pod bodem 2/I výroku vytloukli skleněné výplně oken a vyrazili vchodové dveře do domu čp. [redacted], bez souhlasu majitele a nájemců vstoupili do domu a následně do bytu B[redacted] J[redacted], setrvali v něm, zatímco spoluobžalovaní ničili zařízení bytu a věci z majetku rodiny J[redacted].

IV. obžalovaný A[redacted] Š[redacted]
ve stejné době, za stejných okolností, přivážel v [redacted] v kufru svého osobního automobilu zn. Ford Sierra stříbrné barvy klacky a tyče pro vyzbrojení obžalovaných uvedených pod body 2/I, III. výroku, přestože věděl, že mají sloužit jako zbraně při plánovaném útoku na již uvedené příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted] a dům čp. [redacted] v [redacted] ulici, takto přivezenými zbraněmi se ozbrojili nejméně obžalovaní N[redacted], K[redacted], H[redacted], Š[redacted] a S[redacted].

3)

I. obžalovaný R[redacted] J[redacted]
jako taxikář odvezl osobním automobilem zn. Isuzu P - [redacted] dne 23.2.1991 kolem 15,00 hodin z [redacted] do [redacted] příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted], kteří se tam rozhodli po předchozím útoku ukrýt u svých příbuzných Č[redacted], bytem [redacted] čp. [redacted], téhož dne v podvečerních hodinách o tom obžalovaný J[redacted] informoval spoluobžalované uvedené pod bodem 3/II, III a IV, ačkoliv věděl o událostech předchozího dne v domě čp. [redacted] v [redacted] v [redacted] ulici, přitom byl srozuměn s tím, že tito spoluobžalovaní se chystají proti poškozeným opětovně zaútočit, spolu s dalšími obžalovanými uvedenými v tomto bodě výroku do [redacted] přijel a ukázal jim směr, ve kterém se nachází dům, v němž se poškození ukryli,

II. obžalovaní A[redacted] I[redacted], M[redacted] J[redacted] a S[redacted] Z[redacted]
dne 23.2.1991 kolem 19,30 hodin, obžalovaný I[redacted] osobním automobilem zn. Škoda 100 SPZ [redacted] obžalovaný J[redacted]

osobním automobilem Škoda Favorit SPZ [redacted] a obžalovaný Z[redacted] osobním automobilem značka ISUZU s převozním číslem [redacted] přepravili z [redacted] do [redacted] obžalované uvedené pod bodem 3/III-V, jmenovitě odvezl obžalovaný I[redacted] obžalované B[redacted], J[redacted] a K[redacted], obžalovaný J[redacted] obžalované K[redacted] a B[redacted] a obžalovaný Z[redacted] spoluobžalované A[redacted], S[redacted] a Š[redacted], ačkoliv jim bylo známo, že tito obžalovaní mají v úmyslu opětovně napadnout příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted], kteří se po událostech, vylíčených pod body 1 a 2 výroku tohoto rozsudku v [redacted] ukryli u svých příbuzných, přičemž obžalovaným I[redacted], J[redacted] i Z[redacted] byl znám způsob provedení útoku ze dne 22.2.1991 a jeho následky.

III. obžalovaní P[redacted] B[redacted], P[redacted] H[redacted], J[redacted] N[redacted], A[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted], okres Domažlice spolu s dalšími nezjištěnými osobami bez svolení majitele nebo nájemce vnikli na oplocený pozemek u domu č. [redacted], který obývá rodina V[redacted] Č[redacted], kameny a dalšími předměty vytloukli skleněné výplně oken a poškodili vchodové dveře v úmyslu vniknout do domu a dostihnout E[redacted] B[redacted] ml. a J[redacted] J[redacted], přitom obžalovaný B[redacted] rozbil nejméně jedno okno, obžalovaný H[redacted] gumovým kabelem nejméně jedno okno, obžalovaný V[redacted] klackem nejméně jedno okno, obžalovaný Š[redacted] již před odjezdem do [redacted] doporučoval, aby se obžalovaní ozbrojili, za tím účelem v kufru svého vozidla přivezl klacky a tyče, dal pokyn k odjezdu a jako první řidič se svým vozidlem z [redacted] vyjel, v [redacted] zjišťoval bližší údaje o Romech u svědka H[redacted], na místě samém rozbil nejméně jedno okno atrapou řemdihu - koulí s ostny spojenou s řetězem s rukojetí, obžalovaný N[redacted] nejméně dvakrát kopl do dveří, do domu se však nikomu nepodařilo vniknout, násilným jednáním byla na zařízení domu způsobena majitele ZD Pocinovice škoda ve výši nejméně 1.991,48 Kčs; celé jednání probíhalo za hlasitého křiku a výhrůžek na poškozené, těm se však podařilo jednak ukrýt v domě, jednak okny prchnout, prchající Rómy obžalovaní pronásledovali po vesnici,

~~4.063-~~

- 3.333-

IV. obžalovaní J[redacted] A[redacted], M[redacted] B[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], Z[redacted] J[redacted], L[redacted] K[redacted], Z[redacted] K[redacted] T[redacted] S[redacted], P[redacted] Š[redacted], Z[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted] a Z[redacted] V[redacted]

ve stejné době, na stejném místě vedeni stejnou pohnutkou a za stejných okolností jako obžalovaní pod bodem 3/III bez svolení majitele nebo nájemce (kromě obžalovaného Š[redacted]) vnikli na oplocený pozemek u domu čp. [redacted] přitom jejich jednání probíhalo za hlasitého křiku a volání výhrůžek na poškozené, po útěku části poškozených okny, tyto pronásledovali po obci, včetně obžalovaného Š[redacted]; obžalovaný V[redacted] již v [redacted] nařezal železné trubky a opatřil dřevěné tyče, s nimiž se vyzbrojila část spoluobžalovaných.

V. obžalovaní P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], Z[redacted] K[redacted], J[redacted] N[redacted], P[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted], okres Domažlice po krátkém pronásledování společně s dalšími nezjištěnými osobami, dostihli E[redacted] B[redacted], nar. [redacted], srazili jej na zem, kde proti němu za přítomnosti přesně nezjištěného počtu dalších přihlížejících osob fyzicky zaútočili údery rukou, kopáním, za použití dřevěných holí, železných tyčí a nunčaků, přičemž obžalovaný B[redacted] udeřil poškozeného opakovaně dřevěnou tyčí do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný B[redacted] jej udeřil opakovaně dřevěným klackem do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný K[redacted] jej udeřil dřevěnou tyčí nejméně 1x do boku, 1x do zad a kopl poškozeného nejméně 1x do zad ve výši lopatek, obžalovaný N[redacted] železnou tyčí, kterou předtím vytrhl z ruky obžalovaného V[redacted] udeřil poškozeného B[redacted] ml. přes horní končetiny a do trupu, obžalovaný Š[redacted] opakovaně udeřil poškozeného do různých částí těla dřevěnou tyčí a obžalovaný V[redacted] nejméně 2x udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěných částí těla a nejméně jednou ho kopl do trupu, přitom útok těchto obžalovaných a dalších nezjištěných spolupachatelů probíhal současně, takže při svém osobním fyzickém napadání tak bránili poškozenému v přiměřené obraně proti útokům spoluobžalovaných a dalších spolupachatelů; při napadení utrpěl poškozený E[redacted] B[redacted] tržné a tržně zhmožděné

rány na obličeji, ve vlasaté části hlavy, na horních končetinách, drobná poranění tohoto druhu na hřbetech rukou, brýlové hematomy v očních víčkách oboustranně, pruhovité podlitiny na přední ploše nadbřišku a hrudníku, zlomeniny lýtkové kosti vlevo a pravého zevního kotníku, zlomeninu čelisti vlevo nahoře, zlomeninu devátého žebra vpravo na hrudníku, podlitiny v okolí tržných a tržně zhmožděných ran a nad místy popsaných zlomenin, tržné ranky ve sliznici rtů, uražení korunek předních zubů horní čelisti,krevní výrony měkkých pokrývek lebních a rozsáhlé prokrvácení tukové vrstvy stěny břišní, perforaci v místě ohbí dvanáctníku, pro tato poranění byl poškozený hospitalizován na chirurgickém oddělení nemocnice [redacted], kde v důsledku tukové embolie plicních cév, jejímž zdrojem byly uvolněné tukové částice z oblasti masivního pohmoždění tukové tkáně zanesené krevním proudem do plicního řečiště, dne 25.2.1991 v 9,00 hodin přes odpovídající lékařskou péči zemřel; bezprostřední příčina smrti - tuková embolie plicních cév - je v příčinné souvislosti s výše popsanými poraněními.

Jednání obžalovaného J[redacted] A[redacted] pod bodem 3/IV bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví podle § 202/1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a/ a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let.

Jednání obžalovaného P[redacted] B[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., jednání pod body 3/III a 3/V jako pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák., poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák. a ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. Podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. mu byl uložen k úhrnný nepodmíněný trest

~~4.064.~~
3.334-

odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného M[redacted] B[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod body 3/IV a 3/V jako pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, tr. zák. a ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. Podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35/1 tr. zák. mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného J[redacted] H[redacted] pod bodem 2/I bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu tří let.

Jednání obžalovaného mladistvého P[redacted] H[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 82 odst.2 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu let, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku

Okresního soudu [redacted] ze dne 3.7.1991 sp. zn. 1 T 33/91.

Jednání obžalovaného P[redacted] H[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 1 jako pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s pokusem trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zák., pod bodem 2/I jako pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/III jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,2,3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti roků, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného L[redacted] H[redacted] bylo kvalifikováno pod pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody po dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let.

Jednání obžalovaných A[redacted] I[redacted], M[redacted] J[redacted] a S[redacted] Z[redacted] pod bodem 3/II, stejně jako jednání obžalovaného R[redacted] J[redacted] pod bodem 3/I, bylo kvalifikováno jako pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání. Obžalovaným I[redacted] a J[redacted] byly mu uloženy tresty odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jejichž výkon jim byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců.

-4.065-
-33.35-

Obžalovanému J[redacted] byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Obžalovanému S[redacted] Z[redacted] byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, a dále peněžitý trest ve výši 4.000,- Kč se současným stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání jednoho měsíce; zároveň byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu [redacted] ze dne 22.9.1992 sp. zn. 2 T 71/92.

Jednání obžalovaného Z[redacted] J[redacted] pod bodem 3/IV bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu tří let a peněžitý trest ve výši 2.000,- Kč, se současným stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti dnů pro případ, že by výkon tohoto peněžitého trestu mohl být zmařen. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu [redacted] ze dne 28.5.1991 sp. zn. 1 T 16/91.

Jednání obžalovaných M[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted], V[redacted] M[redacted] a J[redacted] Š[redacted] pod bodem 2/I bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.; obžalovaný Š[redacted] byl zároveň uznán vinným i trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. za jednání pod bodem 2/II. Obžalovaným K[redacted] a K[redacted] byly uloženy úhrnné tresty odnětí svobody v trvání osmnáct měsíců, jejichž výkon jim byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let; obž. K[redacted] byl rovněž uložen i trest propadnutí věci - poškozených dřevěných nunčak. Obžalovanému Š[redacted] byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Obžalovaný V[redacted] M[redacted] byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné

skupiny.

Jednání obžalovaného J[redacted] K[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/III jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let.

Jednání obžalovaného Z[redacted] K[redacted] pod body 3/IV a 3/V bylo kvalifikováno jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. a ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, 3 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného J[redacted] N[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/III trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst.1 písm.a/ a § 59 odst.1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku.

Jednání obžalovaného J[redacted] N[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod body 3/III a 3/V jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák., poškozování cizí věci dle § 257 odst.

1 tr. zák. a ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, 3 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného T[redacted] S[redacted] pod body 2/III a 3/IV, stejně jako jednání obžalovaného P[redacted] Š[redacted] pod bodem 2/III, bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Obžalovanému S[redacted] byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst.1 písm.a) a § 59 odst.1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Obžalovanému Š[redacted] byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Jednání obžalovaného A[redacted] Š[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/IV jako pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, pod bodem 3/III jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného P[redacted] Š[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod body 3/IV, 3/V jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 3 tr. zák. Byl mu uložen nepodmíněný úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Jednání obžalovaného J[redacted] V[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 1 jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s pokusem trestného činu ublížení na zdraví § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zák., pod bodem 2/I jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/III a 3/V jako pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 trestního zákona, poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák. a ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 3 tr. zák. Byl mu uložen nepodmíněný úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci, dřevěných nunčak.

Jednání obžalovaného Z[redacted] V[redacted] pod bodem 3/IV bylo kvalifikováno jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst.1 písm. a) a § 59 odst.1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let.

Jednání obžalovaného P[redacted] V[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst.1 písm.a) a 59 odst.1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let.

Jednání obžalovaného Z[redacted] W[redacted] bylo kvalifikováno pod bodem 2/I jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák., pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. Byl mu uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Klatovy ze dne 15.7.1991 sp. zn. 2 T 42/91.

Dále byli podle § 226 písm. c/ tr. ř. zproštěni obžaloby obžalovaní P[redacted] B[redacted] a P[redacted] Š[redacted] ze skutku spočívajícího v tom, že dne 21.2.1991 kolem 22,00 hod. v [redacted], v ulici [redacted] a následně ve [redacted] ulici po předchozí slovní rozepři, ranami pěstí do obličeje a dalších částí těla a kopáním do obličeje a hlavy napadli V[redacted] J[redacted], nar. [redacted], čímž mu způsobili otřes mozku, krevní podlitiny na horním a dolním víčku levého oka, tržné rány nad kořenem nosu, v lícní krajině vpravo a v horním víčku levého oka, zhmoždění a krevní výron v horním rtu vlevo, oděrky v levé lícní krajině, zlomení nosních kůstek, krevní výron a oděrky nad úhlem dolní čelisti vpravo, oděrky vpravo na temeni hlavy a krevní výron pod spojivkou levého oka, kterážto zranění si vyžádala do 1.3.1991 léčení v nemocničním zařízení s následným léčením ambulantním, přičemž v důsledku užití velké zraňující síly, zejména při kopání, reálně V[redacted] J[redacted] hrozilo nebezpečí způsobení těžkého poranění oka, zlomení obličejového skeletu, krvácení do dutiny lební nebo i zhmoždění mozku, tedy poranění vyžadující dlouhodobé léčení, ale i schopná ohrozit život, v němž byl spatřován pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 tr. zák. k § 222 odst.1 tr. zák.,

Obžalovaní R[redacted] J[redacted] a S[redacted] Z[redacted] byli podle § 226 písm.c/ tr.ř. zproštěni obžaloby ze skutku spočívajícího v tom, že dne 22.2.1991 v době od 20.00 hod. do 23.00 hod. v [redacted],

v [redacted] ulici, poté, co obvinění uvedení pod bodem 4/ obžaloby vytloukli skleněné výplně oken a vyrazili vchodové dveře u domu čp.113, čímž učinili přístupným byt užívaný rodinou B[redacted] J[redacted], vstoupili do tohoto bytu a setrvali v něm po celou dobu, když spoluobvinění ničili zařízení bytu a další věci, přičemž v době, než došlo k násilnému vniknutí do domu čp.[redacted] hlasitě vykřikovali výhrůžky určené obyvatelům domu, v němž byl spatřován trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,3 tr. zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr. zák..

Obžalovaný V[redacted] H[redacted] byl podle § 226 písm.c/ tr.ř. zproštěn obžaloby ze skutku spočívajícího v tom, že dne 23.2.1991 kolem 20.00 hod. v [redacted], okres Domažlice, bez svolení oprávněné osoby vnikl na pozemek u domu čp.[redacted], který obývá rodina V[redacted] Č[redacted] a zde vykřikoval urážlivé výroky proti obyvatelům domu a dalším občanům, kteří se zde ukrývali z obavy, aby nebyli stejně jako dne 22.2.1991 napadeni, přičemž po útěku těchto občanů z domu je se spoluobžalovanými honil po obci, čímž značně narušil veřejný pořádek, v němž byl spatřován trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,3 tr. zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr. zák..

Obžalovaný J[redacted] H[redacted] byl podle § 226 písm.b/ tr.tř. zproštěn obžaloby ze skutku spočívajícího v tom, že dne 23.2.1991 kolem 19,30 hod. osobním automobilem tovární značky VAZ 2103 SPZ [redacted] společně se spoluobžalovanými J[redacted] a Z[redacted], kteří použili svá vozidla, přepravil obviněné uvedené pod body 6 a 7) obžaloby z [redacted] do obce [redacted], ačkoliv mu bylo známo, že tito obvinění mají v úmyslu v[redacted] fyzicky napadnout příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted] a jeho příbuzné, kteří se v [redacted] chtěli ukrýt po tom, co byli dne 22.2.1991 fyzicky napadeni v [redacted], aby se tak vyhnuli dalším útokům zaměřeným proti nim, přičemž obžalovanému H[redacted] byl znám způsob provedení útoku ze dne 22.2.1991 a jeho následky, v němž byla spatřována pomoc k trestnému činu výtržnictví podle § 10 odst.1 písm.c) tr. zák. k § 202 odst.1 tr. zák.

Ohledně obžalovaných J[redacted] A[redacted], J[redacted] H[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], A[redacted] I[redacted], R[redacted] J[redacted], Z[redacted] J[redacted]

[redacted], M[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted], J[redacted] N[redacted], T[redacted] S[redacted], P[redacted] Š[redacted], J[redacted] Š[redacted], Z[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted] a S[redacted] Z[redacted] nabyl shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni právní moci.

Trestní stíhání proti obžalovanému M[redacted] J[redacted] bylo usnesením Krajského soudu v Plzni podle § 11 odst. 1 písm. e/ tr. ř. zastaveno, neboť tento obžalovaný dne 3. října 1993 zemřel.

Odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Plzni podali obžalovaní P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], P[redacted] H[redacted], J[redacted] K[redacted], Z[redacted] K[redacted], V[redacted] M[redacted], J[redacted] N[redacted], A[redacted] Š[redacted], P[redacted] Š[redacted], J[redacted] V[redacted], Z[redacted] V[redacted] a bývalý Krajský prokurátor v Plzni; obžalovaný J[redacted] K[redacted] vzal své odvolání ještě před předložením věci odvolacímu soudu zpět.

Obžalovaný P[redacted] B[redacted] ve svém odvolání napadá zejména skutkové závěry soudu prvního stupně, pokud jde o jednání pod bodem 3/V (útok na pošk. B[redacted] B[redacted]). Zásadní námitky uplatňuje především do způsobu hodnocení důkazů, a to zejména do způsobu hodnocení výpovědí ostatních spoluobžalovaných, učiněných v přípravném řízení jak před rozšířením obvinění o trestný čin podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák., tak i po tomto rozšíření až do doby, kdy byl on sám vydán orgány SRN; do té doby byla důkazní situace ostatními spoluobžalovanými podle jejich dohody účelově manipulována v jeho neprospěch, přičemž po 1.9.1992, kdy se poprvé zúčastnil hlavního líčení, ostatní své výpovědi proti němu počali měnit. Stojí zde proti sobě toliko výpověď obžalovaného N[redacted], podle níž B[redacted] utíkal v kritické době k lesu a neurčitá výpověď obžalovaného Š[redacted], podle něhož po krátkém běhu odpadl a vrátil se zpět k domu. S ohledem na nevěrohodnost výpovědí H[redacted] a V[redacted] nelze jeho podíl viny při důsledném uplatnění zásady "in dubio pro reo" bezpečně prokázat. Proto navrhuje jednání pod bodem III/V vypustit. Proti skutkovým závěrům ohledně bodů 2/I a 3/III obžalovaný B[redacted] nic nenamítá, doporučuje však opětovně zvážit celou situaci v [redacted] v kritickém období, jakož i laxní přístup policejních orgánů zejména pokud jde o útok na dům č. [redacted] v [redacted] ul. dne 22.2.1991. Pokud jde o právní kvalifikaci vniknutí na pozemek domu č. [redacted] v [redacted], dává v úvahu

přehodnocení stupně společenské nebezpečnosti z hlediska ustanovení § 88 tr. zákona, zda jsou zde po materiální stránce dány okolnosti, podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 238 odst. 2, odst. 3 tr. zák. Pokud jde o zproštění ze skutku pod bodem 2. obžaloby (útok na pošk. J[redacted] dne 21.2.1991), navrhuje odvolání Krajského státního zástupce jako nedůvodné zamítnout.

Obžalovaný M[redacted] B[redacted] ve svém odvolání připouští, pokud jde o jednání pod bodem 3/V napadeného rozsudku, že byl v blízkosti pošk. B[redacted], mohl i napřáhnout ruku s klackem, ale k poškozenému se pro velký chumel lidí kolem něho ani nedostal. Zdůrazňuje, že je nutno vycházet toliko z jeho výpovědí, učiněných po rozšíření obvinění o trestný čin podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák.; zde je ovšem, pokud jde o skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, značná důkazní nouze, a to zvláště po změnách ve výpovědích většiny obžalovaných, vyvolaných osobní účastí B[redacted] a Š[redacted] v trestním řízení. Tím se staly zejména výpovědi obž. V[redacted] prakticky nepoužitelné. Proto navrhuje vinu pod bodem 3/V vypustit. Pokud jde o jednání pod body 2/I a 3/IV, zásadní námitky proti skutkovým závěrům soudu prvního stupně nevznáší; pouze dává v úvahu posouzení celé situace v předmětné době zejména ve vztahu k hodnocení stupně společenské nebezpečnosti tohoto jednání. Pokud jde o trest, poukazuje na své současné osobní a rodinné poměry, na dlouhý časový odstup od předmětných událostí, jakož i na skutečnost, že po celou tuto dobu žije řádným životem; z těchto důvodů má za to, že svůj účel u něho splní odpovídající trest výchovné povahy.

Obžalovaný P[redacted] H[redacted] podal odvolání do výroku o vině pod bodem 1/ (napadení a zranění A[redacted] F[redacted] dne 22.2.1991, kvalifikovaní jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 zák.), a dále výroku o trestu. Prostřednictvím svých obhájců vytýká soudu prvního stupně zejména nesprávné skutkové závěry, pokud jde o okolnosti fyzického napadení poškozeného F[redacted]; zejména zdůrazňuje, že nalézací soud se v jeho případě neřídil těmi metodami a zásadami hodnocení důkazů, jež si v odůvodnění napadeného rozsudku sám stanovil. Poukazuje na to, že soud prvního stupně opírá své skutkové závěry především o do-

znání obviněného, že poškozeného kopl, aniž by vzal v úvahu celou jeho výpověď jako jednotný celek; namísto toho ji rozčlenil na části, jimž se dá věřit a o něž lze opřít rozhodnutí o vině, a dále na části, jež je nutno odmítnout jako účelovou obhajobu. Při tomto rozlišování, přestože neexistují žádné další důkazy, jež by jeho obhajobu nebo některé její části potvrzovaly či vyvracely, měl vzít za prokázaná ta tvrzení, jež pro obviněného vyznívají nejpříznivěji. Dále napadá závěr soudu prvního stupně, pokud obviněného H[redacted] označil za spolupachatele dalších nezjištěných osob. Zdůrazňuje okolnosti, za nichž k došlo k napadení poškozeného z jeho strany (samostatně, nikoli ve skupině s ostatními, ale až po skončení předchozího útoku neztotožněných pachatelů, dokonce za přítomnosti policisty). Za těchto okolností nelze jeho ojedinělé kopnutí do obviněného, navíc do nezjištěné části těla, kvalifikovat jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák. Ze shora uvedených důvodů navrhuje v této části napadený rozsudek zrušit, citovanou právní kvalifikaci jednání pod bodem 1/ vypustit a uložit přiměřený úhrnný trest v rozpětí trestní sazby, uvedené v ustanovení § 238 odst. 3 tr. zák., odpovídající jak délce doby, která od spáchání trestné činnosti uplynula, tak i řádnému chování obviněného v průběhu této doby.

Obžalovaný Z[redacted] K[redacted] podal odvolání do celého výroku o vině i do výroku o trestu. V odůvodnění svého odvolání prostřednictvím svého obhájce poukazuje na celkovou atmosféru po úmrtí E[redacted] B[redacted], kdy se tzv. "[redacted] události" staly středem zájmu sdělovacích prostředků, přičemž část viny byla přičítána na vrub laxnosti policejních orgánů; tím byl poznamenán celý počátek přípravného řízení a zejména horlivý postup některých vyšetřovatelů. Za těchto okolností, a zejména po vzetí do vazby se obžalovaný K[redacted] doznal k napadení E[redacted] B[redacted]; nemalý podíl na tomto doznání měla i dohoda obžalovaných, že se doznají všichni, aby se "vina rozmělnila". Nespatřuje žádný důvod, proč by měla být původní doznání obžalovaného K[redacted], učiněná ve snaze dostat se na svobodu z vazby, kde byla značná část odsouzených a obviněných romského původu a později se tam nacházeli i příbuzní zemřelého E. B[redacted], hodnocena jako věrohodnější než jeho další výpovědi, učiněné na svobodě. Za prokázané lze vzít pouze to, že

obžalovaný K[redacted] se nacházel ve skupině kolem B[redacted], měl v ruce ztrouchnivělý klacek, se kterým se jednou napřáhl směrem k poškozenému, avšak neví, zda rána vůbec dopadla a kam; za těchto okolností nelze učinit závěr o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného K[redacted] a následnou smrtí poškozeného. Tuto příčinnou souvislost obžalovaný napadá i v tom směru, že postup ošetřujících lékařů po hospitalizaci poškozeného E[redacted] B[redacted] nebyl lege artis, jestliže poškozenému nebyly aplikovány léky, působící preventivně proti embolii, ačkoliv lékařům muselo být známo, že při zhmoždění tkáně k embolii dochází. Za těchto okolností má za to, že právní kvalifikace jeho jednání podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. nepřichází v úvahu. Pokud jde o posouzení jeho jednání pod bodem 3/IV jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák., obžalovaný ve svém odvolání uvádí, že před soudem prvního stupně nebyly provedeny žádné důkazy, jež by potvrzovaly, že tento pozemek požívá ochrany ustanovení § 238 tr. zák.; za situace, kdy není znám jeho vlastník ani nájemce je tento výklad nutno označit za příliš extenzivní. Co se týká výtržnictví, poukazuje na tu skutečnost, že nebylo prokázáno, že by v obci jakýmkoliv způsobem křičel, volal výhrůžky nebo kohokoliv pronásledoval po obci. Z těchto důvodů navrhuje, aby jej Vrchní soud v Praze buď v plném rozsahu obžaloby zprostil, nebo aby napadený rozsudek v celém výroku o jeho vině zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Obžalovaný V[redacted] M[redacted] podal odvolání do výroku o trestu. Poukazuje na to, že se zúčastnil pouze jednoho ze série útoků, k nimž došlo ve dnech 21. až 23. února 1991, a to útoku na dům č. [redacted] v [redacted] ulici, přičemž jeho míra zavinění se nikterak neliší od míry zavinění jiných obžalovaných, jimž byly uloženy podmíněné tresty odnětí svobody. Přestože mu přitěžují předchozí trestní postihy, nevzal soud při úvaze o výši a způsobu výkonu trestu dostatečně v úvahu, že to byl pouze on a obžalovaný V[redacted], kdo se snažili zlikvidovat požár v uvedeném domě. Rovněž tak poukazuje na chybějící rodinné zázemí a neutěšené poměry, v nichž vyrůstal, jež měly negativní vliv na jeho duševní vývoj ve směru psychopatie a dalších poruch, zjištěných znalci z oboru psychi-

~~4.040~~
- 3 340 -

atrie. Z těchto důvodů žádá o odvolací soud o rozhodnutí podmíněném odkladu výkonu uloženého trestu odnětí svobody.

Obžalovaný J[redacted] N[redacted] ve svém odvolání zdůrazňuje zejména skutečnost, že nelze jednoznačně prokázat konkrétní podíl viny toho kterého obviněného, pokud jde o napadení E[redacted] B[redacted] dne 23.2.1991 v [redacted]. Za nezvratný lze označit toliko fakt, že B[redacted] byl kritického dne zraněn a později na následky tohoto zranění zemřel. Kdo a jakým způsobem jej konkrétně napadl, nelze za současné důkazní situace plně prokázat, stejně jako nelze prokázat příčinnou souvislost mezi konkrétními údery jednotlivých pachatelů a mezi smrtí poškozeného. Konstrukci spolupachatelství k trestnému činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. tak, jak ji uplatňuje soud prvního stupně, označuje za spornou. Vzhledem k tomu, že nepovažuje za plně prokázané ani to, že by B[redacted] skutečně udeřil, žádá spravedlivé rozhodnutí ve věci.

Obžalovaný A[redacted] Š[redacted] podal odvolání jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Vytýká soudu prvního stupně nesprávné hodnocení důkazů, pokud vzal za prokázané jeho jednání pod bodem 2/IV, spočívající v převozu klacků a tyčí dne 22.2.1991 k domu č. [redacted] v [redacted] ul., ač věděl, že budou použity při útoku na tento dům a na jeho obyvatele. Poukazuje jednak na nevěrohodnost často měněných výpovědí obžalovaného H[redacted], jednak na skutečnost, že ostatní spoluobžalovaní, pokud k tomuto jeho jednání vypovídali, v průběhu přípravného řízení, zejména při konfrontacích, své výpovědi měnili; nebyli s to s určitostí říci, ze kterého vozu si tyče a klacky brali. Rovněž tak zpochybňuje závěr soudu prvního stupně ohledně jeho jednání pod bodem 3/III (účast na útoku na dům č. [redacted] v [redacted] dne 23.2.1991), kde byl označen jako hlavní organizátor; k tomu uvádí, že s ohledem na spontánnost celé akce je velmi obtížné určit, kdo byl vůdčí osobností. V souvislosti s tím poukazuje rovněž na to, že mnozí ze spoluobžalovaných jej nejčastěji označovali proto, že jeho automobil se stříbrnou metalízou byl nejnápadnější ze všech vozidel, jež se na místě činu nacházely; rovněž tak i jeho osobní vzhled je mnohem nápadnější než vzhled ostatních obžalovaných. Vedle nepřiměřeně přísného hodnocení stupně společenské nebezpečnosti

jeho jednání, jež nemá oporu v provedených důkazech. obžalovaný A[redacted] Š[redacted] rozsudku soudu prvního stupně vytýká i chybné hodnocení jeho osoby, a to zejména pokud jde o konstatování chybného záznamu v rejstříku trestů, přestože soud prvního stupně na druhé straně uvádí, že je na něho třeba hledět, jako by nebyl nikdy odsouzen: to se podle něho odráží i v uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž soud nevzal v úvahu ani zdravotní stav obžalovaného (ischemická choroba srdeční), vyžadující neustálou lékařskou kontrolu.

Obžalovaný P[redacted] Š[redacted] ve svém odvolání vytýká soudu prvního stupně zejména neúplnost důkazního řízení a nesprávné hodnocení provedených důkazů, pokud jde o rozhodnutí o jeho vině pod bodem 3/III (útok na poškozeného B[redacted]). Poukazuje na skutečnost, že výpovědi ostatních spoluobžalovaných, učiněné před rozšířením obvinění pro trestný čin podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. nelze vzít v potaz. V souvislosti s tím zdůrazňuje, že do SRN neuprchl z obavy před trestním postihem nebo z obavy před pomstou ze strany příbuzných poškozeného B[redacted], ale za prací - vystupoval zde pod svým jménem a se svými osobními doklady. Mezitím ostatní spoluobžalovaní podle své vzájemné dohody svalili největší část viny na něho a na obž. B[redacted], přičemž po jejich vydání orgány SRN své původní výpovědi měnili v jejich prospěch natolik, že nelze o jeho aktivní účasti na napadení poškozeného učinit spolehlivý závěr. Rovněž tak, obdobně jako obžalovaný J[redacted] N[redacted], napadá právní konstrukci spolupachatelství, uplatněnou soudem prvního stupně. Z těchto důvodů navrhuje vinu pod bodem 3/V vypustit. Proti závěrům soudu prvního stupně o jeho vině pod body 2/I a 3/IV, nemá závažnějších námitek. S ohledem na časový odstup od celé události a s ohledem na skutečnost, že výkon trestu, uloženého mu vojenským soudem již v současné době nelze nařídit má za to, že svůj účel splní přiměřený trest výchovné povahy.

Obžalovaný J[redacted] V[redacted] ve svém odvolání uplatňuje zásadní námitky proti závěrům soudu prvního stupně, pokud jde o rozhodnutí o jeho vině pod body 1 (útok na A[redacted] F[redacted] dne 21.2.1991) a 3/V (účast na napadení poškozeného E[redacted] B[redacted]). V případě napadení A[redacted] F[redacted] má za to, že soud prvního stupně přecenil možné následky jeho a H[redacted] jednání za situace, kdy nebyly

plně objasněny okolnosti, za nichž poškozený upadl na zem, ani eventuální podíl dalších neztotožněných pachatelů na jeho zranění. Jedno ohnání se nunčakami po F[redacted] je třeba hodnotit jako útok nevýrazné intenzity, a nikoliv jako jednání, způsobilé způsobit jako následek těžkou újmu na zdraví; takovéto jednání podle jeho názoru vykazuje toliko znaky skutkové podstaty trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona. Pokud jde o útok na poškozeného F[redacted] B[redacted], má za to, že soud prvního stupně nevzal dostatečně v úvahu původní dohodu všech obviněných, že na sebe vezmou vinu všichni, aby se "rozmělnila". On jediný se podle této dohody důsledně řídil, a proto pro něho důkazní situace vyznívá nejméně příznivě. Až když si tuto skutečnost uvědomil, počal opakovaně své výpovědi měnit. Dále, stejně jako obžalovaní P[redacted] Š[redacted] a J[redacted] N[redacted], odmítá právní konstrukci soudu prvního stupně ohledně spolupachatelství k trestnému činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zákona s tím, že je nutno prokázat konkrétní podíl toho kterého obžalovaného na útoku na poškozeného a hodnotit příčinnou souvislost mezi jednotlivými útoky a smrtí poškozeného. Pokud jde o samotnou příčinnou souvislost mezi napadením poškozeného a jeho následnou smrtí, zde uplatňuje obdobné argumenty jako obhájce obžalovaného K[redacted]. Proti závěrům soudu prvního stupně o jeho vině pod body 2/I a 3/IV, nemá závažnějších námitek, pouze pokud jde o právní kvalifikaci jednání spočívajícího ve vniknutí na pozemek domu č. [redacted] v [redacted] dne 23.2.1991, má za to, že stupeň společenské nebezpečnosti tohoto jednání nebyl natolik vysoký, aby bylo lze ve smyslu § 88 tr. zák. přihlédnout k okolnostem podmiňujícím použití vyšší trestní sazby. Trest uložený soudem prvního stupně pak považuje za nepřiměřeně přísný vzhledem k jeho věku, dosavadní bezúhonnosti a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení.

Bývalý Krajský prokurátor v Plzni podal odvolání proti výrokům rozsudku Krajského soudu v Plzni, jimiž:

a/ byli obžalovaní P[redacted] B[redacted] a P[redacted] Š[redacted] podle § 226 písm. c/ tr. ř. zproštěni obžaloby ze skutku spočívajícího v útoku na V[redacted] J[redacted] dne 21.2.1991 v [redacted] v ulici [redacted] a následně ve [redacted] ulici, kvalifikovaného obžalobou jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, §

222 odst. 1 tr. zák.; poukazuje zejména na doznání samotných obžalovaných, k nimž soud prvního stupně nepřihlédl. Pokud jde o materální znak zažalovaného trestného činu, zdůrazňuje početní převahu obviněných, jakož i razantnost jejich útoku;

b/ byl obžalovaný V[redacted] H[redacted] podle § 226 písm. c/ tr. ř. zproštěn obžaloby ze skutku spočívajícího ve vniknutí na pozemek domu čp. [redacted] v [redacted], okres Domažlice dne 23.2.1991, kde vykřikoval urážlivé výroky proti obyvatelům domu a dalším občanům, kteří se zde ukrývali, kvalifikovaný obžalobou jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. Trestní věc proti obžalovanému V[redacted] H[redacted], jak shora uvedeno, však byla odvolacím soudem vyloučena k samostatnému projednání;

c/ bylo vypuštěno ze skutkové věty výroku o vině jednání obžalovaného J[redacted] N[redacted] spočívající v tom, že dne 22.2.1991 v [redacted] na mostě napadl poškozeného A[redacted] F[redacted]; toto jednání bylo původně obžalobou kvalifikováno jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák. Podle názoru bývalého Krajského prokurátora v Plzni soud prvního stupně usvědčující výpovědi obviněných H[redacted] a V[redacted] posoudil jako nevěrohodné nesprávně (byť odvolatel sám připouští, že tito dva obvinění své výpovědi v průběhu trestního řízení poněkud měnili).

d/ bylo vypuštěno ze skutkové věty výroku o vině jednání obžalovaných P[redacted] H[redacted] a J[redacted] K[redacted] spočívající v účasti na fyzickém napadení poškozeného E[redacted] B[redacted] dne 23.2.1991 v [redacted], kvalifikované jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák.; zde má za to, že před soudem prvního stupně bylo provedeno dostačující množství věrohodných důkazů, opravňujících soud prvního stupně k závěru, že i tito dva obžalovaní se na fyzickém napadení poškozeného B[redacted], jež mělo za následek jeho následnou smrt, bezprostředně podíleli.

Pokud jde o skutková zjištění soudu prvního stupně, považuje

je bývalý Krajský prokurátor v Plzni za dostatečná. Má však zásadní výhrady k hodnocení těchto důkazů nalézacím soudem, a to zejména pokud jde o názor, že výpovědi obžalovaných, učiněné předtím, než jim bylo rozšířeno obvinění o trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1., odst. 3 tr. zák., jsou použitelné pouze tehdy, pokud tito obžalovaní vypovídali k jednání ostatních spoluobžalovaných, avšak nikoliv tehdy, vypovídali-li zde ke svému vlastnímu jednání.

Intervenující státní zástupkyně pak u odvolacího soudu s odkazem na novelizaci ustanovení § 89 odst. 14 trestního zákona, účinnou od 1. ledna 1994, navrhla vypustit u všech obžalovaných, uznaných vinnými i jednáním spočívajícím ve způsobení škody na domě čp. [redacted] v [redacted] dne 23.2.1991, právní kvalifikavci podle § 257 tr. zák. Rovněž tak s ohledem na novelizaci ust. § 39a tr. zák. navrhla, aby Vrchní soud v Praze změnil rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích o způsobu výkonu uložených nepodmíněných trestů odnětí svobody.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal v rámci odvolacího řízení v rámci § 254 odst. 1, odst. 2 tr. ř. všechny výroky napadeného rozsudku, proti nimž mohli odvolatelé podat odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, přihlížeje i k vadám, které odvoláními vytýkány nebyly a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je nutno konstatovat, že přípravné řízení i řízení před soudem probíhalo v plném souladu s odpovídajícími ustanoveními tehdy platného trestního řádu a zákonná práva odvolatelů, včetně jejich práva na obhajobu, byla dodržena. Důsledným postupem podle § 2 odst. 5 tr. ř. byly v rámci daných možností zajištěny dostatečné důkazní podklady pro rozhodnutí.

Jediné procesní pochybení, jež lze soudu prvního stupně vytknout, spočívá ve skutečnosti, že při hlavním líčení v rozporu s tehdy platným ustanovením § 211 odst. 3 věty druhé tr. ř. přečetl výpověď poškozeného V[redacted] J[redacted], učiněnou v přípravném řízení, a to přesto, že tento poškozený později využil svého práva podle § 100 odst. 2 tr. ř. k věci nevypovídat, ačkoliv pak

formálně správně v odůvodnění svého rozsudku zdůrazňuje, že k této výpovědi nelze přihlížet; v tomto bodu je však nutno zdůraznit, že skutkové závěry soudu prvního stupně jednoznačně odpovídají tomu, že tuto v odůvodnění dodatečně deklarovanou zásadu plně respektoval. Novelizace ustanovení § 211 odst. 3 tr. ř., účinná od 1. ledna 1994, však Vrchnímu soudu v Praze umožnila toto procesní pochybení plně napravit; jak uvedeno níže, pochybení ve skutkových závěrech soudu prvního stupně odvolací soud ani po plném zvážení výpovědi tohoto poškozeného neshledal.

Ve vztahu k jednání obžalovaných H[redacted] a V[redacted] ze dne 22.2.1991, popsanému pod bodem 1 výroku o vině napadeného rozsudku (fyzické napadení poškozeného A[redacted] F[redacted]), k jednání obžalovaných B[redacted], B[redacted], H[redacted], M[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted] ze dne 22.2.1991, popsanému pod bodem 2./I., k jednání obžalovaného K[redacted] popsanému pod bodem 2./III. a obžalovaného Š[redacted] pod bodem 2./IV. výroku o vině napadeného rozsudku (účast těchto obžalovaných na útoku na útoku proti domu č. [redacted] v [redacted] v [redacted] ulici), a dále k jednání obžalovaných B[redacted], H[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted], popsanému pod bodem 3./III. a obžalovaných B[redacted], K[redacted], K[redacted] a Š[redacted] pod bodem 3./IV. výroku o vině napadeného rozsudku (účast na útoku proti domu č. [redacted] v [redacted] dne 23.2.1991), dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že soud prvního stupně hodnotil dostupné důkazní podklady tak, jak mu ukládalo ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., neboť v hlavním líčení náležitě provedené důkazy na základě své volné úvahy hodnotil jednotlivě v jejich souhrnu i ve všech vzájemných souvislostech a na základě logického myšlenkového postupu učinil správné, důkazně podložené závěry.

Krajský soud v Plzni tak především ve vztahu ke shora označeným skutkům správně vyhodnotil výpovědi jednotlivých obžalovaných a přesvědčivě vyložil a zdůvodnil, ze kterých výpovědí vycházel a proč, provedl zevrubný rozbor a vyhodnocení všech výpovědí každého z obžalovaných a přesvědčivě vysvětlil, kterými důkazy byla podle jeho názoru vina toho kterého z obžalovaných spolehlivě prokázána. Protože odůvodnění napadeného rozsudku v této části odpovídá zákonným požadavkům, uvedeným v ustanovení § 125 tr. ř., jakož i vzhledem k tomu, že

odvolací soud se s argumentací soudu prvního stupně, vztahující se ke shora označeným skutkovým otázkám, ztotožnil, plně na ně v této části odkazuje a neshledává důvod k jeho doplnění.

Správným skutkovým závěrům soudu prvního stupně v této části napadeného rozsudku, jakož i právním předpisům, účinným v době, kdy soud prvního stupně rozhodoval, pak odpovídá i použitá právní kvalifikace jednání toho kterého z obžalovaných, přestože novelizace trestního zákona zákonem č. 290/1993 Sb. si vynutila dílčí změnu právní kvalifikace jednání obžalovaných B[redacted], H[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted] ze dne 23.2.1991, jak bude podrobněji zdůvodněno níže.

Krajský soud však pochybil při hodnocení důkazů, jestliže zaujal stanovisko, že výpovědi těch obžalovaných, kteří byli vyslechnuti po zahájení trestního stíhání, avšak ještě předtím, než jim bylo rozšířené obvinění pro jednání pod bodem 3./V. výroku napadeného rozsudku (útok na E. B[redacted]) jsou nepoužitelné ve vztahu k jim samým a jsou použitelné toliko ve vztahu k ostatním obžalovaným. V daném případě byly výpovědi všech obžalovaných, jichž se tato úvaha soudu prvního stupně týká, učiněny poté, kdy ve věci bylo podle § 160 odst. 1 tehdy platného trestního řádu zahájeno trestní stíhání mj. i pro skutek, jehož jedním z útoků je i napadení E. B[redacted], tehdy a tam kvalifikované jako tr. čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a současně i jako tr. čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., t.j. s ohledem na jednočinný souběh všech trestných činů, uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 23.2.1991 pro skutek, za jehož součást je nutno považovat i fyzické napadení pošk. B[redacted].

V době takto vznesených obvinění, kdy dosud nebyly dány důvody nutné obhajoby, byli obžalovaní řádně poučeni o svých právech a vypovídali dobrovolně. Obsah jejich výpovědí ke vznesenému obvinění je za této situace nutno považovat za upřesnění skutkového stavu, na jehož základě bylo některým z nich obvinění rozšířeno i o útok na poškozeného E. B[redacted], v té době již s ohledem na jeho úmrtí kvalifikovaný jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. K tomu je nutno dodat, že byť bylo obviněným vždy před zahájením následujícího výslechu do-

ručeno usnesení o vznesení obvinění podle § 163 odst. 1 tr.ř. na úředním předtisku, je nutno jeho doručení považovat za rozšíření obvinění ve smyslu ustanovení § 163 odst. 5 tr.ř. ve vztahu ke skutku, pro nějž jim bylo vzneseno obvinění již dříve, ani nikoliv za nové vznesení obvinění pro další skutek.

Vzhledem k tomu, že k tomuto rozšíření obvinění došlo u všech obžalovaných vždy při prvním výslechu následujícím poté, kdy se vyšetřovatel dozvěděl od jich samých nebo od spoluobžalovaných o jejich aktivní účasti na fyzickém napadení E. B[redacted], přičemž od tohoto okamžiku již byla umožněna účast u jejich dalších výslechů, jakož i u ostatních vyšetřovacích úkonů i jejich ustanoveným nebo zvoleným obhájcům, nelze shora uvedený postup vyšetřovatele označit za účelový, směřující k omezení účasti obhájců na přípravném řízení.

Z těchto důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že i ty výpovědi obžalovaných, které byly učiněny před rozšířením obvinění o útok, jenž vzhledem ke své právní kvalifikaci zakládal důvody nutné obhajoby, jsou v dokazování před soudem použitelné jak ve vztahu ke spoluobžalovaným, tak ve vztahu k jim samým, neboť vypovídali ke skutku, jehož součástí je s ohledem na jednočinný souběh s trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. i fyzické napadení poškozeného B[redacted], pro nějž jim bylo obvinění řádně vzneseno. Ve shora uvedeném směru Vrchní soud v Praze znovu přehodnotil všechny výpovědi obžalovaných, učiněné v přípravném řízení, v kontextu s jejich výpověďmi učiněnými před soudem prvního stupně v hlavním líčení, a to nejen ohledně útoku na poškozeného E. B[redacted], ale i ohledně útoku na poškozeného A[redacted] F[redacted].

Pokud jde o útok na poškozeného A. F[redacted] ze dne 22.2. 1991, z něhož byli obžalováni B[redacted], H[redacted], N[redacted] a V[redacted], dospěl odvolací soud i za přihlédnutí k prvotním výpovědím všech zúčastněných obžalovaných ke shodným skutkovým závěrům, ke kterým dospěl soud prvního stupně, a to jak ohledně viny obžalovaného H[redacted] a V[redacted], tak ohledně správnosti vypuštěním viny obžalovaného B[redacted] a N[redacted]. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného H[redacted] vůči poškozenému A. F[redacted], pak se odvolací

soud plně ztotožňuje s právní kvalifikací a jejím odůvodněním soudem prvního stupně a dodává pouze, že je nutno přihlédnout k celkové situaci na místě samém, kdy jednání tohoto obžalovaného navazovalo na jednání obžalovaného V[redacted] a ostatních nezjištěných pachatelů. Obžalovaný H[redacted] věděl, proč pronásledují skupinu poškozených, byl s jejich eventuálním fyzickým napadením srozuměn, podle svých výpovědí viděl i samotný útok na poškozeného E[redacted] a za situace, kdy poškozený byl zraněný po předchozím útoku, v tomto útoku sám pokračoval tak, že jej kopl do přesně nezjištěné části těla. Jeho jednání je proto nutno považovat za součást jednání ostatních pachatelů, neboť vzhledem ke společnému záměru se poměrně krátký časový úsek mezi útokem ostatních pachatelů a jeho vlastním útokem odvolacímu soudu jeví jako bezvýznamný a naopak stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání zvyšuje skutečnost, že napadl zjevně zcela bezmocnou a zraněnou osobu. Proto nebylo shledáno pochybení v právní kvalifikaci jeho jednání jako pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst.1 tr. zák.

Oproti hodnocení jednání ze dne 22.2.1991 se však odvolací soud v plném rozsahu neztotožňuje se skutkovými závěry soudu prvního stupně, pokud jde o vyloučení případné aktivní účasti obž. H[redacted] a K[redacted] na fyzickém napadení pošk. E. B[redacted] dne 23.2.1991. Jsou-li ze shora uvedených důvodů použitelné výpovědi všech obžalovaných, učiněné v přípravném řízení po vznesení obvinění pro skutek ze dne 23.2.1991, nelze jejich eventuální účast bez vážných pochybností vyloučit; v tomto směru je u těchto dvou obžalovaných nutno všechny jejich výpovědi, jakož i všechny výpovědi ostatních obžalovaných, kteří k jejich jednání vypovídají, opětovně přehodnotit.

K tomu je třeba uvést, že soud prvního stupně, byť k výpovědi obžalovaného H[redacted], učiněné před rozšířením obvinění nepřihlížel, tuto výpověď podle § 207 odst. 2 tr.ř. u hlavního líčení přečetl, zatímco ohledně výpovědi obžalovaného K[redacted] ze dne 26.2.1991 tak neučinil. Z těchto důvodů, jakož i proto, že fyzické napadení poškozeného B[redacted] ze strany obž. H[redacted] a K[redacted] soud prvního stupně ze skutkové věty výroku o vině s ohledem na jednočinný souběh s trestným činem výtržnictví podle § 202 odst.

1 tr. zák. vypustil, nemůže odvolací soud sám ohledně těchto obžalovaných na základě nového zhodnocení všech důkazů celý skutkový děj opětovně posoudit. Proto odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině těchto obžalovaných ohledně jednání pod bodem 3./III. zrušil u obžalovaného H[redacted] z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. a u obžalovaného K[redacted] z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b) tr.ř. a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc v této části vrátil soudu prvního stupně, aby v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, zda účast obžalovaného H[redacted] a K[redacted] na fyzickém napadení poškozeného B[redacted] lze či nelze považovat za prokázanou.

Na závěrech soudu prvního stupně, pokud jde o účast obžalovaných B[redacted], N[redacted], Š[redacted], V[redacted], B[redacted] a K[redacted] na fyzickém útoku na poškozeného B[redacted], neshledal odvolací soud pochybení ; tito obžalovaní jsou dostatečně usvědčováni i těmi důkazy, k nimž soud prvního stupně při zjišťování skutkového stavu přihlížel, přičemž nejsou v rozporu ani s prvotními výpověďmi všech obviněných. Pochybení odvolací soud neshledal ani v právní kvalifikaci jednání těchto obžalovaných, neboť toto naplnilo všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., když bylo prokázáno, že poškozenému E[redacted] B[redacted] společným jednáním úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví, v jejímž důsledku zemřel. Pokud jde o obhajobou namítané pochybnosti o příčinné souvislosti mezi zraněním poškozeného a jeho smrtí, považuje odvolací soud doplnění znaleckého posudku znalci MUDr. [redacted] a MUDr. [redacted] v průběhu řízení před soudem prvního stupně v tomto směru za vyčerpávající. Ze závěrů znalců jednoznačně vyplývá, že i v případě aplikace Lipostavilu nebo jiného preparátu způsobilého zabránit tukové embolii by s ohledem na současné krvácení do mozku a perforaci dvanáctníku došlo k smrti poškozeného v důsledku kontraindikačních účinků těchto preparátů (zvýšení krevního oběhu, snížení srážlivosti krve a zrychlení peristaltických pohybů zažívacího traktu), a tudíž že léčebný postup zvolený u poškozeného byl lege artis.

Dále odvolací soud shledal pochybení ve výroku, jímž byli

obžalovaní B[redacted] a Š[redacted] zproštění obžaloby podle § 226 písm. c) tr.ř. ze skutku pod bodem 2. obžaloby (útok na poškozeného V[redacted] J[redacted] dne 21.2.1991). Soud prvního stupně zde došel ke správným skutkovým zjištěním, avšak dovodil z nich nesprávný právní závěr, pokud nevzal za dostatečně prokázané, že zažalovaného jednání se dopustili právě obžalovaní B[redacted] a Š[redacted]. Jak z provedených důkazů, tak z odůvodnění napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá, že obžalovaní B[redacted] a Š[redacted] půoškozeného J[redacted] napadli, a to za situace, kdy poškozený sám napadl obžalovaného B[redacted] nožem. Ze žádného z provedených důkazů však nelze učinit závěr, že by obžalovaný B[redacted] a Š[redacted] v útoku pokračovali poté, kdy odvrátili bezprostřední nebezpečí, jež z jeho strany hrozilo a že by právě oni měli podíl na dalších zraněních, která poškozený utrpěl. Jejich jednání v prokázaném rozsahu proto nevybočilo z mezí nutné obrany vzhledem k charakteru útoku vůči obžalovanému B[redacted] (výpad nožem proti levé polovině hrudníku). Proto odvolací soud podle § 258 odst. 2 tr.ř. zprošťující výrok soudu prvního stupně z rušil a podle § 259 odst. 3 tr.ř. znovu rozhodl tak, že oba tito obžalovaní se zprošťují ze skutku pod bodem 2. obžaloby podle § 226 písm. b) tr.ř., neboť jejich jednání není trestným činem.

Další odvolacím soudem zjištěné vady napadeného rozsudku nebyly důsledkem nesprávného postupu soudu prvního stupně, ale byly vyvolány novelizací trestního zákona zák. č. 290/1993 Sb. v ustanoveních § 39a o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a § 89 odst. 14 o hlediscích k posouzení výše škody z hlediska zákona, které se promítlo nutností vypuštění právní kvalifikace podle § 257 odst. 1 tr. zák. u obžalovaných B[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted]. U těchto obžalovaných odvolacímu soudu s ohledem na jednočinný souběh trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. s trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a u obžalovaných B[redacted], N[redacted] a V[redacted] i s trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 , odst. 3 tr. zák. nezbylo než napadený rozsudek podle § 258 odst. 2 tr.ř. z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 tr.ř. ve výroku o vině pod body 3./III. a - s výjimkou obžalovaného Š[redacted] - pod bodem 3./V. zrušit a znovu rozhodnout tak, že obžalovaní B[redacted], N[redacted] a V[redacted] se uznávají vinnými trestným činem výtržnictví podle §

202 odst. 1 tr. zák., spáchaným v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. a s trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, odst. 3 tr. zák. a obžalovaný Š[redacted] trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák., spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. Pokud jde o skutková zjištění soudu prvního stupně ohledně těchto obžalovaných ve vztahu ke shora uvedeným trestným činům, jakož i jejich právní kvalifikaci, odvolací soud, jak již bylo řečeno, se plně ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně a v odůvodnění na ně poukazuje.

S ohledem na částečné zrušení výroku o vině těchto obžalovaných bylo současně nutno zrušit i výroky o jejich trestech. Při úvaze při ukládání trestů těmto obžalovaným pak odvolací soud vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák. S ohledem na skutečnost, že i přes změny v otázce posouzení viny (t.j. vypuštění právní kvalifikace jednání obžalovaných ze dne 23.2.1991 v [redacted] jako tr.č. poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák.) zůstal stupeň společenské nebezpečnosti jejich jednání v podstatě stejný jako v době, kdy tresty vyměřoval soud prvního stupně, přičemž odvolací soud se s úvahami, které jej k výměře konkrétních trestů tomu kterému z těchto obžalovaných, ztotožnil, byly obžalovaným B[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted] uloženy tresty ve stejné výměře jako v napadeném rozsudku.

Pro výkon trestu odnětí svobody byli obžalovaní B[redacted], N[redacted] a V[redacted] zařazeni v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., do věznice s ostrahou a obžalovaní Š[redacted] v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. b) novelizovaného trestního zákona do věznice s dozorem, když pro jiné rozhodnutí o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, jež by se opíralo o ust. § 39a odst. 3 tr. zák., neshledal odvolací soud důvodů.

Vzhledem k tomu, že ohledně obžalovaných B[redacted], K[redacted] a Š[redacted] byl napadený rozsudek v důsledku shora citované novely trestního zákona zrušen ve výrocích o způsobu výkonu trestu

~~4.046~~
-3346.

odnětí svobody, odvolací soud tyto obžalované, ohledně výměry jejichž trestů zůstal napadený rozsudek nedotčen, zařadil pro výkon trestu odnětí svobody podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb. do věznice s ostrahou.

S ohledem shora zmíněné a odůvodněné částečné zrušení výroku o vině a v důsledku toho i celého výroku o trestu u obžalovaných H[redacted] a K[redacted] bylo u těchto obžalovaných rozhodnuto o uložení trestů za trestné činy, ohledně nichž zůstal napadený rozsudek nedotčen. Oběma byly uloženy tresty přiměřeně rozsahu zrušení nižší.

Obžalovanému H[redacted] byl za pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tr. zák., za pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a za trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zák. uložen podle § 222 odst. 1 tr. zák.(tj. v sazbě dva roky až osm let) za použití § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří a půl roku, pro jehož výkon bylo podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. ve znění zák. č. 290/93 Sb. zařazen do věznice s ostrahou.

Obžalovanému K[redacted] byl za trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. uložen podle § 238 odst. 1 tr. zák. (tj. v sazbě do dvou let) za použití § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

Při ukládání trestů těmto obžalovaným vycházel odvolací soud ze správných zjištění soudu prvního stupně k jejich osobám a rovněž i ze správných úvah ohledně naplnění účelu trestu ve smyslu § 23 odst. 1 tr. zák. u toho kterého z nich.

K odvolání obžalovaného M[redacted] shledal odvolací soud trest uložený tomuto obžalovanému nepřiměřeným v jeho přísnosti. Soud prvního stupně sice správně konstatoval veškeré jak přitěžující, tak i výrazně polehčující okolnosti, avšak dostatečně k nim ne-

přihlédl, stejně jako k poměrně nižší míře společenské nebezpečnosti jeho jednání, jehož se dopustil toliko jediným útokem. Odvolací soud zvážil i dlouhou dobu, která od spáchání skutku uplynula a po kterou obžalovaný vedl řádný život. Na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že u obžalovaného M[redacted] jsou splněny zákonné podmínky pro aplikaci § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. Proto z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř. napadený rozsudek ve výroku o trestu u tohoto obžalovaného zrušil a při nezměněném výroku o vině mu podle § 238 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, jehož výkon mu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e n í řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 22. dubna 1994

Předseda senátu:

JUDr. Vladimír V O Č K A, v. r.

Za správnost vyhotovení:

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE -14-

Tento opis-fotokopie dodržení souhlasí s originálem založeným ve spise Krajského soudu v Plzni sp. zn. 1T 30/91 na l. j. 3926—3947

V Plzni dne 14. 7. 2011